

SANG OM POLEN.

Mel.: Nu er jord og himmel stille

Polen er vort naborige.
Bøgen tæt ved birken står.
Østersøens bølger frie
begge vore kyster når.
Lys fra Dueodde skinner
lige til den polske strand.
Med sin stråle den forbinder
fædreland med andet fædreland.

Mens mod nord er sommerlandet,
hvor man iført brunet hud
strækker sig i sommersandet
og ser yderst lækker ud,
er mod syd jo vinterriget.
Høje bjerge står som skildvagt.
De er prikken over i'et,
for til skiløb er de velanbragt.

Langt mod øst er vilde skove.
Her er bison, los og hjort.
Myggene kan være grove
og må viftes, vinkes bort.
Men naturen her er bare –
ægte, noget for sig selv.
Er en uforfalsket vare –
det at se den er et kæmpeheld.

Mange flotte slotte finder
man i landet strøet ud.
De tilbage står som minder
om en adel rig og prud.
Disse tider er nu omme.
Bonden fik sin egen jord.
Og en fremtid vil der komme,
der gør avlen, arbejdsglæden stor.

Byen Poznan er et center
for den wielkopolske kultur.
Med de store handelsmesser
holdes øst-vest handelen ajour.
I den gamle by i midten
nyt og gammelt købes kan –
faktisk hele molevitten
som man ser i hvert et vestligt land.

Tak for tider, som er omme!
Tak for hver en dejlig dag!
Tak for tider, som vil komme
med det polske nabolag.
I det høje, lyse, fjerne
begge lande fælles har
samme lille aftenstjerne,
og den lyser gyldenhvid og klar!

Ewa Antkowiak